

Observacions sobre la proposta curricular continguda en el Decret pel qual s'estableix l'ordenació dels ensenyaments de l'Educació Primària i l'ordre que la desenvolupa.

- Determinar quins han de ser els sabers bàsics i les competències clau que ha d'incloure el currículum en les etapes obligatòries hauria de ser una tasca social, no només educativa. La decisió sobre els grans objectius ha de subjectar-se a un procediment democràtic, i això vol dir que un govern legítim ha d'arbitrar el procés.

No és un procés senzill si ha de recollir totes les sensibilitats i interessos, per això, potser el lloc més adequat seria el Parlament, representant legítim del poble.

- La participació de la societat en la confecció del currículum li hauria donat un sentit més útil per al desenvolupament de la vida quotidiana, per formar per la vida, en competències enteses com a mobilitzacions dels sabers integrats per la persona per tal de resoldre les situacions que se li presenten en el dia a dia. Per això, hauria calgut una reforma curricular profunda i veure quins coneixements, quines alfabetitzacions són necessàries avui i quines s'han d'eliminar.
- Aquests bàsics imprescindibles haurien de ser consensuats per tal que no hi hagués canvis de currículum cada cop que canvia el govern. S'ha de mantenir un equilibri entre la necessària actualització, conseqüència dels canvis que el progrés científic i social fan indispensables, i la necessària estabilitat. Per aconseguir aquest equilibri proposem un organisme que conjumini prestigi pedagògic i participació social de la comunitat educativa, i que a partir de les avaluacions del sistema, desenvolupi les posades al dia que el currículum necessita.
- La sobrecàrrega acadèmica del currículum no s'ha resolt amb la reforma. És un problema que desorienta al professorat, no permet l'autonomia curricular i deixa via lliure al llibre de text que és el que acaba concretant el currículum. No s'ha fet la feina de cercar l'imprescindible, s'ha fet més aviat des de la lògica dels experts de cada matèria, que malauradament, tendeixen a pensar que s'ha de saber tot sobre ella.
- Considerem un problema greu que la traducció en propostes dels desigs i neguits que s'expressen en els diferents àmbits de discussió, dels interessos polítics que es defensen, acabin limitant-se a moure la càrrega horària de cada matèria. Fer més hores d'una matèria no té una traducció automàtica en aconseguir més competència en allò que la societat avalua com a

deficitari. L'assoliment de competències requereix més esforços que simplement augmentar el nombre d'hores lectives.

- Debatre sobre el currículum, què i com ensenyar, hauria de ser l'eix del debat pedagògic, si no ho és, és perquè es dona tot concretat fins al darrer detall, amb unes llistes de continguts tan extenses i explícites, i tanta reglamentació afegida, que la percepció del professorat és que ha de ser executor del que se li mana i que es té poca confiança en la seva professionalitat.

L'aspecte fonamental que caldria abordar, si es vol fer realment una reforma del currículum que serveixi per millorar la qualitat dels aprenentatges de l'escola, és incidir sobre el procés de desenvolupament i concreció del currículum que s'ha de donar en cada centre educatiu, com reconeix el propi decret.

Per això creiem que cal una actuació formativa per tal de donar eines als propis centres a través de la formació, potenciant les bones pràctiques, fomentant l'intercanvi i la formació entre iguals..., i en totes les instàncies de l'administració per tal que des de fora dels centres es potenciïn i estimulin projectes curriculars que tinguin la màxima flexibilitat i interdisciplinarietat i que puguin suposar avenços i millores en el procés d'aprenentatge de tot el nostre alumnat.

Cal estimular interpretacions flexibles del currículum. S'han de fixar intencions generals i objectius mínims i deixar i estimular als centres a que elaborin les seves pròpies propostes. Cal avaluar processos i resultats atenent a les situacions contextuais i d'origen.

- Donada la concreció horària que finalment pot tenir el currículum, donada també la imprecisió que hi pot haver en el moment de calcular els horaris finals, entenem que cal afavorir situacions de més flexibilitat i que afavoreixin i potenciïn treballs interdisciplinaris i projectes que integrin les diferents àrees del currículum. És difícil que tot això quedi recollit en un decret que, en alguns aspectes és contradictori i és conseqüència d'altres ordenacions de rang superior.

Moltes vegades el desenvolupament i el control burocràtic que es fa des de l'administració educativa i, singularment, des de la inspecció no afavoreix la flexibilitat, ans el contrari, tendeix a interpretar de forma restrictiva, resolucions que podrien tenir una major flexibilitat.

- Ens preocupa el necessari lligam que ha d'haver entre les competències bàsiques que es defineixen en l'annex del decret, la seva avaluació i el desenvolupament curricular de l'ordre corresponent. Caldria aclarir la relació entre un i els altres i la diferència entre aquest desenvolupament curricular i els que ens havia proposat la LOGSE.